

Het leven zien vanuit een kleurrijke pipowagen

MAASTRICHT
DOOR MEREL VISSCHER

Met dapper trekpaard Markus voorop rijden Edmee Delnoy en Robin Kuijpers al maanden in een bonte pipowagen naar waar ze zin hebben om heen te gaan. Nu zijn ze in Maastricht.

Hoe vaak hebben ze de begintune van de kinderserie wel niet gehoord: 'Pipo de Clown en Mama Loe...' Edmee Delnoy (26) moet er zelfs na al die maanden nog wel om lachen. „Zelfs al lochtonen in Utrecht begonnen het te zingen toen we langs kwamen rijden.”

De vrolijk gekleurde wagen op de parkeerplaats van chalet Bergrust op de Pietersberg is niet te missen. Paard Markus graast tevreden in een naastgelegen wei, Robin laat hondje Sita even rennen op de berg en Edmee zet water op voor de thee op het gasstelletje in de wagen. Vanbinnen is de wagen klein. Kleiner dan een caravan. Maar elke centimeter wordt benut. De keukenkant heeft houten kruidenrekjes, onder de bedden zit de proviandkast en er is zelfs een bescheiden wijnkelder. Al moeten ze de wagen niet

te zwaar maken, om Markus te sparen. Gedurende de reis is de wagen vrolijker geworden.

Ook handiger in gebruik, zegt Edmee. Voorbeeld: de bekerhouders op de bok.

Het is zo'n twee jaar geleden dat Edmee 'ten huifkar' werd gevraagd door haar vriend (nu echtgenoot)

Robin Kuijpers (26). Samen bouwden ze, naast werk en studie in Utrecht, aan hun eigen huisje op wielen, want een huif-

Edmee en Robin voor hun zelfgebouwde pipowagen.

foto Frits Widdershoven

kar - het oorspronkelijke plan - zou wat fris zijn in de winter. Ze trouwden vorige zomer in het Drentse Wittelte, het dorpje

derweg. Gastvrije mensen, aldus Edmee. „Sommige mensen gaven ons zelfs de huissleutels met de boodschap: wij moeten

werken, maar ga gerust in bad.” Hun tocht inspireert gesprekken met mensen onderweg. Over dromen, reizen het leven. Want wie durft het: baan (Edmee) en studie (Robin) opgeven en zomaar vertrekken? Ze hebben van tevoren wel wat geld gespaard, maar leven verder heel eenvoudig. Of ze ooit een burgermansbestaan willen, weten ze nu nog niet. Edmee: „We staan nu ook in de maatschappij. We zijn alleen niet in loondienst.”

Na veel omzwervingen zijn ze in Maastricht beland. Vooral Edmee wilde hierheen, omdat haar familie hier woont. „Ik ben een echte *sjeng*.” Daarna willen ze nog wat gaan toeren in het Heuvelland. Een einddoel is er niet, het gaat om de reis. „Spanje? Nee, we komen nooit de bergen door met Markus. En we hebben geen zin om te haasten. Dat doen al genoeg mensen.”

Meer over de avonturen van Edmee en Robin op www.slakkengang.nl.